

Men i Folketinget har vi taget den til grund liggende personsag meget alvorligt, og vi synes, at det ville have været meget pynteligt, hvis forsikringsbranchen selv havde ordnet det her. Det har de ikke formået. Derfor skrider vi nu til lovgivning, og det vil vi fra radikal side kun støtte alt det, vi kan.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten var medforslagsstiller til den folketingsbeslutning, nr. B 12, om ændring af forsikringsloven, som blev vedtaget den 18. december 1998, og som flere har været inde på, var formålet jo med vedtagelsen at få justitsministeren til at foranledige, at man ikke længere kan komme i den situation, at man ikke er dækket af sin forsikring, fordi det efterfølgende viser sig, at der er problemer med lægeerklæringen.

Så vidt vi kan se, er formålet med B 12 blevet opfyldt med det her lovforslag, og derfor kan vi som udgangspunkt kun erklære os positive over for det og vil arbejde for, at det kan komme hurtigt gennem udvalget.

Tom Behnke (FRI):

I al beskedenhed var vi også medforslagsstiller til beslutningsforslaget, et forslag, som ikke burde have været nødvendigt, men som var nødvendigt. Derfor var det nødvendigt at få det vedtaget, og så kommer der et lovforslag fra ministeren, og det kan vi naturligvis fuldt ud støtte.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det kommer ikke som nogen overraskelse for mig, at Folketingets samtlige partier tilslutter sig lovforslaget her, al den stund vi kender forhistorien til det.

Det er jo ikke sådan, at regeringen var imod, at vi fik rettet op på de forhold, som højesteretsdommen skabte på baggrund af den indbringelse, som fandt sted efter et konkret forsikringsselskabs afvisning af at ville udbetale forsikringssummen i en konkret sag med en skleroseramt kvinde.

Det var med baggrund i, at der jo i februar 1999 blev udsendt en tilkendegivelse fra Forsikring & Pension til forsikringsselskaberne, som skulle forhindre en lignende sag i at gentage sig. Så var der et flertal i Folketinget, der ikke ønskede, at forsikringsbranchen skulle klare det selv, det skulle der ske ændringer i lovgivningen om, og det er så det, vi gør nu. Vi går

altså ind og ændrer lovgivningen, og det er der et stort flertal i Folketinget, der så er enig i.

Så alt er godt, og jeg skal svare konkret på det ene enkelte spørgsmål, der blev stillet mig under behandlingen her, nemlig fra fru Anne Baastrup: Det er ikke sådan, at vi med vedtagelse af loven her så stækker det arbejde, som fortsat finder sted i Justitsministeriets udvalg omkring forsikringsaftaleloven. Der ligger ikke her nogle bindinger i udvalgets samlede konklusion i forhold til en revision af den samlede forsikringsaftalelov, så jeg kan svare fuldt bekræftende på det spørgsmål, sådan som fru Anne Baastrup ønskede.

Men med de tilkendegivelser, der er kommet her ved førstebehandlingen, ser jeg frem til en konstruktiv og hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 247: Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoer.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi har i Socialdemokratiet fra starten af medvirket til etablering af spillekasinoer her i Danmark. Vi har også samtidig været meget bevidste om, at det at sige ja til at have spillekasinoer også var det samme, som at vi også sagde ja til accepten af hasardspil, og at det betød, at vi skulle være meget opmærksomme på, at vi hele